

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

29. An Altaria privilegiata concessa Regularibus fuerint revocata per
Bullam Pauli V. anno 1606. Vel tantum praedictus Pontifex revocaverit
Indulgentias concessas immediatè ipsis Regularibus vivis? ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

RESOL. XXVII.

An sub generali communicatione priuilegiatorum Mendicantium, ueniunt communicata Altaria priuilegiata? Ex p. 6. tr. 7. & Misc. 2. Ref. 39.

Lim de hoc, casu fuit mihi cum quodam Religioso altercatio. Et pro parte affirmatiua facit Mandolius tract. de priuileg. ad instar. glos. 9. & Portell. in dubiis. Regul. verb. priuilegij communicatio. n. 26. quia licet forte priuilegij nomen strictè sumptum, indulgentias non comprehenderet: nihilominus tamen ex lata significatione uocabuli comprehendi possunt; quia omnis gratia Principis priuilegium appellari potest, ut dicunt Bald. in pralud. feudal. n. 28. Curt. l. en. consil. 49. incip. Memoriae recolenda. Gloss. artic. super vlt. reg. Cancell. super 2. p. princ. vers. Nam omnis gratia Principis dicitur priuilegium. Grammar. consil. 9. n. 29. Ioan. Andreas in cap. olim. de verb. signif. Mandol. eod. tract. q. 7. n. 4. Cum igitur simus in materia fauorabili, in qua latissima fieri debet uerborum interpretatio, sequitur sub generali communicatione priuilegiatorum Mendicantium facta alteri Religioni, etiam indulgentias comprehendi. Quod autem hæc sit materia maximè fauorabilis, & per consequens amplianda, probatur: nam quodlibet priuilegium Religioni concessum, censetur fauorabile, etiam si sit contra ius commune. Ergo, &c.

2. Sed tunc ego negatiua sententia adhaesi, & adduxi in terminis, ut dici solet, terminantibus amicum & doctum Tamburinum de iure Abbatum, tom. 1. disp. 17. quas. 2. n. 4. Cuius sententiam nouissimè inueni docere etiam Merolla in Theologia Morali, tom. 4. disp. 6. cap. 4. dub. 7. n. 64. tum quia in generali concessione non ueniunt ea, quæ quis uerisimiliter in specie non esset concessurus, Regul. in generali 81. de regul. l. in 6. Tum etiam quia per communicationem generalem priuilegiatorum, non communicantur priuilegia exorbitantia, & quæ raro conceduntur. At altaria priuilegiata maximè perpetua raro conceduntur à Sede Apostolica: Ergo, &c. Quod etiam patet ex communi usu, & stylo Curia, de quo testatur Laurent. de Peyrin. in declaratione Priuileg. 8. à Paulo III. suo Ordini Minorum concessi, numero 2. tom. 2. Vnde ex his inferunt Merolla, & Tamburinus supra, quod Altaria priuilegiata vni Ecclesie Regularium concessa, non censentur communicata aliis Ecclesiis eisdem Religionis: quamuis omnes dictæ Ecclesie habeant inter se communicationem priuilegiatorum generaliter factam, quia rationes supra assignatae etiam in hoc casu militat. Facit etiam à fortiori doctrina Portell. verb. communicatio priuilegiatorum, num. 6. ubi tenet, quod indulgentia concessa vni Conuentui non communicatur ab aliis.

RESOL. XXVIII.

An priuilegium Altaris priuilegiati sit concessum alio Religioni, per communicationem possit alia Religio eo uti?

Et queritur, quomodo uero communicatio in tubileis, & indulgentiis datur inter Regulares, & eorum Ecclesias sine eiusdem, siue diuersi sint Ordinis? ut uerbi gratia, indulgentia concessa Fratribus Minoribus in Festis suorum Sanctorum censentur concessa pro Ecclesiis Prædicatorum in Festis suorum Sanctorum, & contra? Ex p. 9. tr. 1. Ref. 10.

§. 1. Olim respondi negatiuè: & ita nunc iterum docco: & ita, me citato, docet Lezana in Summa qq. Regul. tom. 3. verb. Altare, numero 19. ubi sic ait: [Huiusmodi autem Altaria priuilegium vni Ecclesie, vel Religionis, non communicantur aliis etiam habentibus generalem communicationem in priuilegiis aliarum Religionum: tum, quia stylus Curia ita tenet: tum, quia iuxta regulam iuris in 6. quæ est 81. in generali concessione non ueniunt ea, quæ quis non esset uerisimiliter in specie concessurus.] Ita ille, qui citat Peyrinum: quibus adde Romanum de priuileg. Regul. lib. 2. cap. 2. num. 13. Bordonum tom. 2. resol. 52. num. 85.

2. Quomodo uero datur communicatio in tubileis, & indulgentiis inter Regulares eorum Ecclesias, sine eiusdem, siue diuersi Ordinis, recognosce Quintanaduensis in Theol. mor. tract. 4. Appendicis, dub. 8. & 9. Et obiter hæc nota, Hieronymum Rodriquez in Comp. qq. regul. resol. 116. n. 52. docere, Indulgentias concessas, v. g. Fratribus Minoribus in Festis suorum Sanctorum, censeri concessas pro Ecclesiis Prædicatorum in Festis suorum Sanctorum, & e contra. Sed hæc opinio potius est reicienda, & à praxi abhorret, & eam detestatur consuetudo, secundum quam priuilegia esse interpretanda, communis est Doctorum sententia, ut docet Miranda tom. 2. q. 44. art. 4. siquidem ea declarat, quando lex obligat, vel non obligat, ut cum S. Thoma 2. 2. q. 97. art. 3. q. 186. art. 9. docent Theologi, & consuetudo iuxta hos, & Jurisperitos vim legis habet. & si sit rationabilis, & præscripta, iudicandum est secundum ipsam in iudicio, & foro contentioso; etiam si interdum sit contraria iuri scripto, ut ex Gloss. in cap. consuetudo, d. 1. probat Syluius uerbo Consuetudo, q. 19. 10. & 21. Quis igitur inquam cogitauit, quod virtute lubilei concessi in die S. Bonauenturae, lucrentur fideles, illud in die S. Hiacynti in Ordine Prædicatorum.

RESOL. XXIX.

An Altaria priuilegiata concessa Regularibus fuerint reuocata per Bullam Pauli V. anno 1606. vel tantum prædictus Pontifex reuocauerit Indulgentias concessas immediate ipsis Regularibus uiuis? Idem dicendum est de Indulgentiis concessis pro animabus Regularium absque uilla aliorum Regularium, vel secularium diligentia. Ex p. 9. tr. 1. Ref. 21.

§. 1. Respondeo negatiuè cum Quintanaduensis in Theol. mor. tom. 1. tract. 4. Appendicis, dub. 2. num. 1. ubi probat, quod in dicto Breui reuocata non sunt Indulgentia concessa Religiosis pro Animabus Purgatorij: v. g. ut tali Missa, vel oratione, vel in tali die liberent uiam animam à Purgatorio. Huiusmodi Indulgentias plures inuenies apud Hieronymum Rodriquez resol. 77. à num. 62. Et animaduerte, quod etiam si anima Purgatorij sit Religiosi cuiusuis, & Pontifex concedat, quod quicumque, siue secularis, siue Regularis, hoc, vel illud opus pro illa effecerit in Ecclesiis Regularium, aut in eorum Altaribus priuilegiatis, liberet eam; non est censendum, hanc Indulgentiam esse reuocatam: nam indultum hoc non concessum Religiosis, quatenus Religiosi sunt; sed ratione Ecclesie, vel Altaris; & Paulus V. non reuocauit Indulgentias Regularium Ecclesiis, vel Altaribus concessas, sed tantum concessas immediate, & directè, ipsis Regularibus uiuis, qui propterea de eius foro erant. Imò, etsi nominatim Pontifex exigeret, ut Missa pro anima Regularis defuncti à Regulari celebraretur, ut defunctus à Purgatorio liberaretur; adhuc hæc Indulgentia,

Sup. hoc il. Ref. p. de. tit.

Sup. hoc. in tr. 5. lege latam doct. Ref. 40. signanter §. penult. & vit.

gentia meo iudicio, non esset reuocata à Paulo V. qui, vt tetigi, solum Indulgentias viuus, & pro viuus concessas, illisque tantum applicandas, reuocasse existimandus est.

Sup. hoc ex doctr. s. pen. & vlt. Ref. not. præterita.

2. Idem dicendum putat de Indulgentiis concessis pro animabus Regularium absque vlla aliorum Regularium, vel secularium diligentia. Huiusmodi est ea, quam concessit Ordini B. Mariæ de Monte Carmelo Ioannes XII. & confirmantur Alexander V. Clemens VIII. & Gregorius XIII. vt scilicet, Sabbatho sequenti post obitum Fratrum, Monialium, & Confratrum ipsius Ordinis, ipsorum anima à pœnis Purgatorij liberentur per modum suffragij seu impetrationis à Deo.

RESOL. XXX.

Est in aliqua Ecclesia Regularium Altare privilegiatum, in quo per Missam liberatur anima à Purgatorio, suspenditur ne hac gratia per Bullam Cruciatam?
Ex p. 1. tr. 11. Ref. 86.

Sup. hoc in duabus Ref. seqq. & inf. in Ref. 33. cursum à lin. 3.

§. 1. **R**espondeo affirmatiuè cum Fernand. in exam. Theol. mor. p. 3. cap. 9. sect. 11. §. 19. num. 2. qui citat Rodriguez. Et idem docet Villalobos in sum. tom. 1. tract. 27. claus. 12. num. 3. vbi sic ait: [La Indulgencia, que ay en algunos Altares privilegiados de algunos Conuentos, para que el Sacerdote, que alli dixere Missa, la que vna anima del Purgatorio, no se gana, si no es que tenga la Bula de los viuos, y esto aunque diga la Missa por algun frayle, porque aquel no es priuilegio, que se concede en particular, para los frayles, sino para todos generalmentè.] Ita ille.

RESOL. XXXI.

An per Bullam Cruciatam suspendantur Altaria privilegiata sita in Ecclesiis Regularium?
Et notatur, quod Indulgencia plenaria in Altari priuilegiato pro animabus Purgatorij concessa, per promulgationem Iubilæi anni Sancti, non manet suspensa eo anno. Ex p. 3. tr. addit. Ref. 12.

Quæ nunc est Ref. antecedens, & in Ref. seqq. & in Ref. 1. post seq. cursum à lin. 3.

§. 1. **P**robabiliter cum Fernandez, & Rodriguez affirmatiuam sententiam docui in p. 1. tr. act. 11. Ref. 86. Sed nunc negatiuam sententiam non minus probabilem esse existimo, quam nouissimè tuctur Agidius Trullench in expos. Bull. Cruc. lib. 1. quæst. 9. cap. 3. dub. 4. num. 3. vt colligitur ex ipsa Bulla. Nam Pontifex solum censetur suspendere Indulgentias pro viuus concessas, quia solum suspendit eas respectu eius cui reualidantur accepta Bulla, quod colligitur verbis illis reualidationis. *Insuper in fauorem presentis huius concessionis & Cruciatæ declaramus, vt quicumque summarium huiusmodi Bullæ sermone & idiomate vulgari conscriptum acceperint, omnes fruantur, potiantur, & gaudeant omnibus gratiis, Indulgentiis, Iubilæis, peccatorum remissionibus, ipsi tam per SS. Dominum Nostri Gregor. XIII. quam per alios Summos Pontifices, aut Sedem Apostolicam concessis, &c.* At reualidatio hæc respicit viuus, & non defunctos: nam viuus & non defuncti participare possunt omnia, quæ in reualidatione continentur: ergo Bulla suspendit solum Indulgentias pro viuus concessas. Et potest roborari quia vt docet Mart. Carrillo in expos. Bullæ defunct. part. 2. cap. 9. in fine. *Indulgencia concessa animabus Purgatorij, non suspenduntur per suspensiones generales, vt. g. per promulgationem Iubilæi in anno sancto, si que indulgentia plenaria in altari priuilegiato pro animabus Purgatorij concessa, eo anno suspensa non manet; nam ratio ob*

Sup. hoc inf. in Ref. 34. & lege doctr. alterius Ref. eius primæ annot.

quam illo anno Pontifex Indulgentias suspendit, est, vt Christi fideles animo alacriori & promotori feruentiori, que deuotione Romanæ proficiantur ad Indulgentias comparandas, & loca sacra visitanda; qua ratio cessat respectu animarum Purgatorij, atque ita per generalem suspensionem non suspenduntur Indulgentia pro defunctis concessa; nisi de ipsis expressa fiat mentio; ergo nec per Bullam generalem suspensionem. Deinde, quia vt patet ex verbis suspensionis Commissarij, Bullæ suspendere solum censetur ea per que tam pium opus impeditur, ibi, *Ne hoc adeo pium & sanctum opus disturbetur & impediatur per alias Indulgentias, gratias & concessiones. At per hanc non suspensionem hoc opus parum aut nihil impeditur, nam cum hæc Indulgencia solis defunctis proficit, viuus, vt illis Bulla proficit, eodem modo accipere eam tenentur.* Sic ille, satis probabiliter, vt dixi.

RESOL. XXXII.

An Altaria privilegiata suspendantur per Bullam Cruciatam?

Et stando in sententia affirmatiua, quis tenetur Bullam viuorum accipere, vt talis Indulgencia reualidetur, & applicari possit defuncto, an prædicta Bulla requiratur in Sacerdote, an vero in eo, qui pro defuncto celebrare facit? Ex p. 9. tr. 2. Ref. 22.

§. 1. **A**ffirmatiuam sententiam tenet Rodriguez, Villalobos, Fernandez, & alij: quia Commissarius generalis Cruciatæ expressè suspendit omnes similes, & dissimiles gratias, indulta & facultates quibuscumque Ecclesiis, Hospitalibus, & locis piis, Vniuersitatibus, Confraternitatibus, & singularibus personis concessas; at Altare priuilegiatum, seu Capella, est parua Ecclesia, & locus pius: & ex alio capite Indulgencia concessa in Altari priuilegiato, est plenaria; & similis illi, quæ per modum etiam suffragij conceditur Defunctis in Bulla Defunctorum; ergo per Bullam Altare priuilegiatum manet suspensum, ac per consequens, vt reualidetur, requiritur in Bulla viuorum.

2. Sed dices: Quis tenetur Bullam viuorum accipere, vt talis Indulgencia reualidetur, & applicari possit Defuncto? Certum est, non requiri quoad hanc effectum Bullam Defunctorum, cum hæc solis Defunctis proficit: nec sufficit, quod Ecclesia, Vniuersitas, aut Confraternitas, seu locus pius, in quo situm est Altare, & Capella, Bullam accipiat, quia hæc non locis & Communitatibus, sed particularibus personis conceditur, vt patet ex illius contextu, & declarat Commissarius: [Y por quanto vos N. distes dos reales de plata,] & tenet Villalobos claus. 12. n. 3. tract. 27. Difficultas ergo est, an requiratur in Sacerdote celebrante, an verò in eo, qui pro defuncto celebrare facit, Rodriq. §. 12. n. 4. insinuat requiri Bullam in celebrari faciente, ait enim, *secularium tenent Bullam viuorum accipere, vt Indulgencia in Altari priuilegiato Religiosorum concessa Defuncto proficit.* At dato, quod Bulla suspendat hanc Indulgenciam, verius est requiri ad eiusdem Indulgentiæ reualidationem, Bullam in celebrante, vt colligitur ex verbis, quibus hæc Indulgencia Defunctis conceditur, quæ communitur sunt tenoris sequentis: vt quocumque Sacerdos aliquis Missam Defunctorum in dicta Capella, Altari, vel Ecclesia celebrauerit, anima ipsa per modum suffragij Indulgentiam consequatur, & à pœnis Purgatorij liberetur. Et ita etiã sentit Ludou. à Cruce in expos. Bull. disp. 1. cap. 9. dub. 1. m. 11. Ex quibus patet, Indulgentiam hanc applicari Defunctis media actione Sacerdotis celebrantis, & per consequens in ipso celebrante, & offerente Sacrificium Missæ requiri Bullam